



# DZIENNIK USTAW

## RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

---

Warszawa, dnia 5 listopada 2013 r.

Poz. 1284

### OBWIESZCZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 4 lipca 2013 r.

#### **w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie mianowania na stopnie wojskowe**

1. Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie mianowania na stopnie wojskowe (Dz. U. Nr 87, poz. 561), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 31 maja 2012 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie mianowania na stopnie wojskowe (Dz. U. poz. 665).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity rozporządzenia nie obejmuje § 2 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 31 maja 2012 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie mianowania na stopnie wojskowe (Dz. U. poz. 665), który stanowi:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Minister Obrony Narodowej: *T. Siemoniak*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Obrony  
Narodowej z dnia 4 lipca 2013 r. (poz. 1284)

## **ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 30 kwietnia 2010 r.

### **w sprawie mianowania na stopnie wojskowe**

Na podstawie art. 76 ust. 14 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 461, z późn. zm.<sup>1)</sup>) zarządza się, co następuje:

#### Rozdział 1

#### Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki, tryb i sposób mianowania na stopnie wojskowe, na które mogą mianować Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej albo Minister Obrony Narodowej, oraz stopnie wojskowe, na które mogą mianować organy wojskowe, o których mowa w art. 76 ust. 3 i 7 pkt 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „ustawą”, a także wzór wniosku o mianowanie.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) żołnierzy:
  - a) zasadniczej służby wojskowej,
  - b) odbywających przeszkolenie wojskowe,
  - c) okresowej służby wojskowej,
  - d) rezerwy,
  - e) pełniących czynną służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny,
  - f) pełniących służbę przygotowawczą;
- 2)<sup>2)</sup> osób niepodlegających obowiązkowi służby wojskowej, podlegających mianowaniu w przypadkach, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1–4 ustawy.

§ 3. Mianowanie w przypadkach, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1–4 ustawy, następuje z okazji świąt: Świąta Narodowego Trzeciego Maja, Świąta Wojska Polskiego i Narodowego Świąta Niepodległości.

§ 4. 1. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy następuje na wniosek uprawnionego organu.

2. W przypadku mianowania na stopnie wojskowe, o których mowa w art. 76 ust. 4 i 6 ustawy, stosuje się wzór wniosku o mianowanie określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, zamieszcza się następujące dane osobowe:

- 1) posiadany stopień wojskowy (nr oraz data postanowienia lub decyzji o mianowaniu);
- 2) imię i nazwisko;
- 3) imię ojca;
- 4) datę i miejsce urodzenia;
- 5) numer ewidencyjny PESEL;
- 6) wykształcenie (nazwa szkoły oraz rok jej ukończenia, posiadany tytuł zawodowy, stopień lub tytuł naukowy);
- 7) informacje dodatkowe;
- 8) pisemne uzasadnienie wniosku.

<sup>1)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1407 i 1445 oraz z 2013 r. poz. 852.

<sup>2)</sup> W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 31 maja 2012 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie mianowania na stopnie wojskowe (Dz. U. poz. 665), które weszło w życie z dniem 29 czerwca 2012 r.

4. W przypadku mianowania na stopnie wojskowe inne niż określone w ust. 2 stosuje się wzór wniosku o mianowanie określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

5. We wniosku, o którym mowa w ust. 4, zamieszcza się następujące dane osobowe:

- 1) nazwisko;
- 2) imię (imiona);
- 3) imię ojca;
- 4) numer ewidencyjny PESEL;
- 5) nazwę stowarzyszenia;
- 6) miejsce pracy oraz zajmowane stanowisko;
- 7)<sup>3)</sup> wojskową komendę uzupełnień właściwą dla miejsca zamieszkania żołnierza rezerwy lub osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej oraz adres do korespondencji;
- 8) posiadany stopień wojskowy (nr i data decyzji, nazwa organu wydającego, tytuł mianowania);
- 9) okresy odbywania służby przygotowawczej, ćwiczeń wojskowych oraz okres służby wojskowej w posiadanym stopniu wojskowym (dokładna data i miejsce odbywania oraz łączna liczba dni, nr i data rozkazu);
- 10) wykształcenie – wykonywany zawód (nazwa szkoły/uczelni, data jej ukończenia, staż pracy w zawodzie);
- 11) tytuły i stopnie naukowe i zawodowe;
- 12) stopień etatowy i nazwę stanowiska, na które żołnierz rezerwy posiada przydział mobilizacyjny, pracowniczy przydział mobilizacyjny lub przydział organizacyjno-mobilizacyjny lub przewiduje się nadanie mu takiego przydziału (wraz z pełną nazwą jednostki wojskowej);
- 13) wyszkolenie wojskowe (jakie, gdzie i kiedy ukończone);
- 14) ocenę ogólną z egzaminu na oficera albo podoficera;
- 15) poziom znajomości języków obcych;
- 16) kategorię zdolności do czynnej służby wojskowej (data orzeczenia);
- 17) opinię upoważnionych organów wojskowych;
- 18) pisemne uzasadnienie wniosku.

6.<sup>4)</sup> Organ wojskowy upoważniony do zaopiniowania wniosku o mianowanie w przypadku stwierdzenia w nim błędów formalnych może zwrócić go do organu, który wystąpił z wnioskiem.

7.<sup>4)</sup> Organ wojskowy upoważniony do zaopiniowania wniosku sporządzonego na podstawie art. 76 ust. 8 pkt 1–4 ustawy stwierdza poparcie lub brak poparcia wniosku.

§ 5. 1. W przypadku ujawnienia, po złożeniu wniosku o mianowanie, okoliczności wykluczającej mianowanie organ wnioskujący niezwłocznie powiadamia o tej okoliczności organ uprawniony do mianowania.

2. Organ uprawniony do mianowania, po otrzymaniu zawiadomienia o zaistnieniu okoliczności wykluczającej mianowanie, odpowiednio:

- 1) umarza postępowanie w sprawie mianowania;
- 2) uchyla lub stwierdza nieważność decyzji o mianowaniu.

§ 6. 1.<sup>5)</sup> Żołnierzowi lub osobie niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej mianowanym na wyższy stopień wojskowy wręcza się akt mianowania. W przypadku śmierci tego żołnierza lub osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej akt mianowania wręcza się najbliższemu członkowi rodziny.

2.<sup>5)</sup> Akt mianowania sporządza organ, który mianował żołnierza lub osobę niepodlegającą obowiązkowi służby wojskowej.

<sup>3)</sup> W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

<sup>4)</sup> Dodany przez § 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

<sup>5)</sup> W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 3 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

3. (uchylony).<sup>6)</sup>

4.<sup>7)</sup> W przypadku mianowania żołnierza rezerwy lub osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej na wyższy stopień wojskowy przez Ministra Obrony Narodowej akt mianowania sporządza szef wojewódzkiego sztabu wojskowego.

5.<sup>7)</sup> Akt mianowania wręcza żołnierzowi lub osobie niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej organ uprawniony do mianowania lub wojskowy komendant uzupełnień, szef wojewódzkiego sztabu wojskowego, attaché obrony (wojskowy, morski, lotniczy) albo żołnierz zawodowy upoważniony przez organ wojskowy do mianowania.

6. Żołnierzowi Narodowych Sił Rezerwowych akt mianowania wręcza dowódca jednostki wojskowej, do której żołnierz posiada nadany przydział kryzysowy.

7. Wręczenie aktu mianowania ma charakter uroczysty.

§ 7. (uchylony).<sup>8)</sup>

§ 8. 1. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr, po podpisaniu decyzji o mianowaniu przez organ do tego uprawniony, niezwłocznie przesyła wyciąg z tej decyzji do podmiotów, o których mowa w § 24 ust. 1 pkt 2 lit. a i b, pkt 3 lit. b, pkt 4 lit. b, pkt 5 lit. b i c, § 31 oraz § 32, jeżeli występowały one z wnioskiem o mianowanie.

2. W przypadku mianowania żołnierzy rezerwy na pierwszy i wyższy stopień wojskowy w korpusie oficerów wyciąg z decyzji o mianowaniu przesyłany jest do szefa komórki organizacyjnej Sztabu Generalnego Wojska Polskiego właściwej do spraw kadrowo-mobilizacyjnych.

3. W przypadku odmowy mianowania przez uprawniony organ żołnierzy rezerwy i osób, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1–4 ustawy, dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr informuje o podjętej decyzji podmioty, o których mowa w § 24 ust. 1 pkt 2 lit. a i b, pkt 3 lit. b, pkt 4 lit. b, pkt 5 lit. b i c, § 31 oraz § 32.

## Rozdział 2

### **Mianowanie żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową**

§ 9. 1. Żołnierz odbywający zasadniczą służbę wojskową może być mianowany na stopień starszego szeregowego (starszego marynarza) z dniem zwolnienia z tej służby i przeniesienia do rezerwy.

2. Na stopień starszego szeregowego (starszego marynarza) można mianować szeregowego (marynarza), który:

- 1) posiada wykształcenie co najmniej gimnazjalne i przygotowanie zawodowe lub kwalifikacje (uprawnienia) niezbędne dla potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”;
- 2) w czasie służby wojskowej osiągnął co najmniej dobre wyniki w szkoleniu i wykonywaniu zadań służbowych oraz dyscyplinie wojskowej.

§ 10. 1. Z wnioskiem o mianowanie na stopień starszego szeregowego (starszego marynarza) występuje przełożony żołnierza, od szczebla co najmniej dowódcy kompanii (równorzędnego).

2. Wniosek o mianowanie, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania.

§ 11. 1. Do mianowania na stopień wojskowy starszego szeregowego (starszego marynarza) jest uprawniony dowódca jednostki wojskowej, na ewidencji której znajduje się żołnierz, zajmujący stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego pułkownika.

2. W przypadku gdy dowódca jednostki wojskowej, o którym mowa w ust. 1, nie posiada uprawnień do mianowania, właściwym do mianowania jest przełożony tego dowódcy posiadający te uprawnienia.

3. Mianowanie na stopień wojskowy starszego szeregowego (starszego marynarza) następuje decyzją przełożonego uprawnionego do mianowania na ten stopień.

<sup>6)</sup> Przez § 1 pkt 3 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

<sup>7)</sup> W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 3 lit. c rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

<sup>8)</sup> Przez § 1 pkt 4 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

## Rozdział 3

**Mianowanie żołnierzy odbywających przeszkolenie wojskowe**

§ 12. 1. Na stopień starszego szeregowego (starszego marynarza) może być mianowany żołnierz, który osiągnął bardzo dobre wyniki w wykonywaniu zadań służbowych oraz dyscyplinie wojskowej i zdał egzamin kończący pierwsze sześć tygodni przeszkolenia wojskowego.

2. Na stopień kaprała (mata) mianuje się żołnierza, który zdał egzamin końcowy z przeszkolenia wojskowego, z dniem ukończenia tego przeszkolenia.

3. Przez egzamin, o którym mowa w ust. 2, należy rozumieć egzamin określony w art. 76 ust. 9 pkt 1 ustawy.

4. Z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy występuje przełożony żołnierz zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy kompanii (równorzędne).

5. Wniosek o mianowanie, o którym mowa w ust. 4, przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

6. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy następuje decyzją przełożonego uprawnionego do mianowania na dany stopień wojskowy.

§ 13. 1. Do mianowania na stopień wojskowy starszego szeregowego (starszego marynarza) i kaprała (mata) jest uprawniony dowódca jednostki wojskowej, na ewidencji której znajduje się żołnierz, zajmujący stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego pułkownika.

2. W przypadku gdy dowódca jednostki wojskowej, o którym mowa w ust. 1, nie posiada uprawnień do mianowania, właściwym do mianowania jest przełożony tego dowódcy posiadający te uprawnienia.

## Rozdział 4

**Mianowanie żołnierzy odbywających okresową służbę wojskową**

§ 14. 1. Żołnierz odbywający okresową służbę wojskową może być mianowany na wyższy stopień wojskowy.

2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić nie wcześniej niż po odbyciu trzech miesięcy okresowej służby wojskowej, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. W przypadku powołania do służby okresowej w celu jej pełnienia w polskim kontyngencie wojskowym poza granicami państwa żołnierza można mianować na kolejny stopień wojskowy, jednak nie wyższy niż stopień etatowy stanowiska, na które został powołany.

4. Żołnierza można mianować na kolejny stopień wojskowy z dniem zwolnienia z okresowej służby wojskowej, niezależnie od mianowania w czasie tej służby, jeżeli w trakcie jej trwania wykonywał obowiązki na stanowisku poza granicami państwa nie krócej niż sześć miesięcy.

5. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1–4, może nastąpić do stopnia nie wyższego niż stopień etatowy zajmowanego stanowiska służbowego.

§ 15. Organami właściwymi do mianowania na stopnie wojskowe starszego szeregowego (starszego marynarza) i w korpusie podoficerskim są:

- 1) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódca rodzaju Sił Zbrojnych (równorzędny), Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Dowódca Garnizonu Warszawa, dowódca dywizji, flotylli lub brygady niewchodzącej w skład dywizji, komendant uczelni wojskowej oraz dowódca zajmujący równorzędne lub wyższe stanowisko służbowe – do stopnia starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) włącznie w podległych jednostkach wojskowych;
- 2) dowódca brygady wchodzącej w skład dywizji oraz dowódca zajmujący stanowisko służbowe oznaczone stopniem etatowym pułkownika – do stopnia starszego sierżanta (starszego bosmana) włącznie w podległej jednostce wojskowej.

§ 16. Na stopień starszego szeregowego (starszego marynarza) można mianować szeregowego (marynarza), który:

- 1) posiada co najmniej wykształcenie gimnazjalne i przygotowanie zawodowe lub kwalifikacje (uprawnienia) przydatne dla Sił Zbrojnych;
- 2) w czasie odbywania okresowej służby wojskowej osiągnął bardzo dobre wyniki w szkoleniu i wykonywaniu zadań służbowych oraz dyscyplinie wojskowej.

§ 17. Na wyższy stopień wojskowy może być mianowany żołnierz, który spełnia warunki określone w art. 76 ust. 10 ustawy oraz gdy od jego poprzedniego mianowania upłynął co najmniej jeden rok. Mianowanie to może nastąpić na stopień nie wyższy niż stopień etatowy stanowiska służbowego.

§ 18. 1. Z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy występują:

- 1) na stopień starszego szeregowego (starszego marynarza) i stopnie wojskowe w korpusie podoficerskim – przełożony żołnierz zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy kompanii (równorzędne);
- 2) na stopnie wojskowe w korpusie oficerskim – dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywa okresową służbę wojskową.

2. Wniosek o mianowanie, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

3. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy następuje decyzją przełożonego uprawnionego do mianowania na dany stopień wojskowy.

## Rozdział 5

### Mianowanie żołnierzy rezerwy

§ 19. Na stopień starszego szeregowego (starszego marynarza) można mianować szeregowego (marynarza), który:

- 1) posiada co najmniej wykształcenie gimnazjalne i przygotowanie zawodowe lub kwalifikacje (uprawnienia) przydatne dla Sił Zbrojnych;
- 2) w czasie odbywania ćwiczeń wojskowych osiągał bardzo dobre wyniki w szkoleniu i wykonywaniu zadań służbowych oraz dyscyplinie wojskowej.

§ 20. 1. Na pierwszy stopień wojskowy w korpusie podoficerów może być mianowany żołnierz spełniający warunki określone w art. 76 ust. 9 pkt 1 ustawy, który:

- 1) odbywał lub pełnił czynną służbę wojskową albo odbywał zajęcia wojskowe;
- 2) odbywa czynną służbę wojskową w ramach kursu oficerskiego, po odbyciu co najmniej siedmiu dni tego kursu, jeżeli pełnił służbę przygotowawczą w kilku okresach.

2. Na pierwszy stopień wojskowy w korpusie podoficerów mianuje się szeregowego (marynarza) i starszego szeregowego (starszego marynarza) po zdaniu egzaminu na podoficera, a w przypadku żołnierza pełniącego służbę przygotowawczą – po zdaniu egzaminu na podoficera i odbyciu ćwiczeń wojskowych w wymiarze co najmniej siedmiu dni.

§ 21. 1. Na kolejny wyższy stopień wojskowy w korpusie podoficerów może być mianowany podoficer:<sup>9)</sup>

- 1) jeżeli spełnia warunki określone w art. 76 ust. 8 pkt 5 ustawy i w posiadanym stopniu wojskowym odbył łącznie ćwiczenia wojskowe w wymiarze co najmniej siedmiu dni;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 76 ust. 8 pkt 6 ustawy, w korpusie osobowym medycznym.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, mianowanie na wyższy stopień wojskowy może nastąpić nie wcześniej niż po upływie jednego roku od daty ostatniego mianowania.

3. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić do stopnia nie wyższego niż stopień etatowy zajmowanego stanowiska służbowego.

<sup>9)</sup> Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 5 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.



§ 22.<sup>10)</sup> Na pierwszy stopień wojskowy w korpusie oficerów może być mianowany żołnierz w stopniu wojskowym szeregowego lub podoficera, jeżeli posiada wykształcenie wyższe oraz zdany egzamin na oficera, w przypadku, o którym mowa w:

- 1) art. 76 ust. 8 pkt 1 ustawy – w uznaniu jego zasług z tytułu udziału w walkach o niepodległość państwa polskiego;
- 2) art. 76 ust. 8 pkt 2 ustawy – w uznaniu jego szczególnych zasług z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) art. 76 ust. 8 pkt 5 ustawy – jeżeli posiada nadany przydział mobilizacyjny albo przewiduje się nadanie mu takiego przydziału oraz spełnia jeden z poniższych warunków:
  - a) odbył przeszkolenie wojskowe przed dniem 1 stycznia 2004 r. oraz ćwiczenia wojskowe o łącznym wymiarze co najmniej pięciu dni,
  - b) odbył kurs oficerski realizowany w ramach ćwiczeń wojskowych,
  - c) odbył służbę przygotowawczą realizowaną na potrzeby kształcenia oficerów oraz ćwiczenia wojskowe o łącznym wymiarze co najmniej piętnastu dni.

§ 23.<sup>11)</sup> 1. Na kolejny wyższy stopień wojskowy w korpusie oficerów może być mianowany oficer w przypadku, o którym mowa w:

- 1) art. 76 ust. 8 pkt 1 ustawy – w uznaniu jego zasług z tytułu udziału w walkach o niepodległość państwa polskiego;
- 2) art. 76 ust. 8 pkt 2 ustawy – w uznaniu jego szczególnych zasług z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) art. 76 ust. 8 pkt 3 ustawy – w uznaniu jego zasług z tytułu udziału w misjach i operacjach poza granicami państwa, jeżeli nie był wcześniej mianowany z tego tytułu w korpusie oficerów;
- 4) art. 76 ust. 8 pkt 4 ustawy – w uznaniu jego zasług za wykonywanie prac lub zadań na rzecz obronności państwa, jeżeli od poprzedniego mianowania upłynęły co najmniej trzy lata;
- 5) art. 76 ust. 8 pkt 5 ustawy – jeżeli posiada nadany przydział mobilizacyjny albo przewiduje się nadanie mu takiego przydziału oraz w stopniu wojskowym, który posiada, odbył ćwiczenia wojskowe o łącznym wymiarze co najmniej piętnastu dni;
- 6) art. 76 ust. 8 pkt 6 ustawy – jeżeli posiada nadany przydział mobilizacyjny albo przewiduje się nadanie mu takiego przydziału w sytuacjach uzasadnionych potrzebami sił zbrojnych w korpusach osobowych: sił powietrznych, marynarki wojennej, sprawiedliwości oraz obsługi prawnej, medycznym, finansowym oraz duszpasterstwa.

2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, może nastąpić do stopnia nie wyższego niż stopień etatowy zajmowanego lub planowanego do objęcia stanowiska służbowego.

§ 24. 1. Z wnioskiem o mianowanie występują:

- 1)<sup>12)</sup> na stopień starszego szeregowego (starszego marynarza) oraz stopnie wojskowe w korpusie podoficerów w przypadkach, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 5 i 6 oraz art. 76a ustawy, przełożony żołnierz zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy kompanii (równorzędny), komendant szkoły podoficerskiej, jeżeli nie jest organem właściwym do mianowania, lub wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza rezerwy, trwającego ponad trzy miesiące;
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1 ustawy:
  - a) attaché obrony (wojskowy, morski, lotniczy) w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym w stosunku do żołnierzy posiadających obywatelstwo polskie stale zamieszkujących za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego,
  - b) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających żołnierzy, którzy brali udział w walkach o niepodległość państwa, wobec żołnierzy zrzeszonych w tych stowarzyszeniach,
  - c) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza rezerwy, trwającego ponad trzy miesiące, jeżeli żołnierz rezerwy nie jest zatrudniony lub zrzeszony w podmiotach, o których mowa w lit. b;

<sup>10)</sup> W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 6 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2

<sup>11)</sup> W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 7 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

<sup>12)</sup> W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 8 lit. a tiret pierwsze rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 2 ustawy:
- a) attaché obrony (wojskowy, morski, lotniczy) w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym w stosunku do żołnierzy posiadających obywatelstwo polskie stale zamieszkujących za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego,
  - b) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających żołnierzy mających szczególne zasługi z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej,
  - c) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza rezerwy, trwającego ponad trzy miesiące, jeżeli żołnierz rezerwy nie jest zatrudniony lub zrzeszony w podmiotach, o których mowa w lit. b;
- 4) w przypadkach, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 3 ustawy:
- a) attaché obrony (wojskowy, morski, lotniczy) w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym w stosunku do żołnierzy posiadających obywatelstwo polskie stale zamieszkujących za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego,
  - b) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających żołnierzy, którzy brali udział w misjach pokojowych, wobec osób zrzeszonych w tych stowarzyszeniach,
  - c) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza rezerwy, trwającego ponad trzy miesiące, jeżeli żołnierz rezerwy nie jest zatrudniony lub zrzeszony w podmiotach, o których mowa w lit. b;
- 5) w przypadkach, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 4 ustawy:
- a) attaché obrony (wojskowy, morski, lotniczy) w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym w stosunku do żołnierzy posiadających obywatelstwo polskie stale zamieszkujących za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego,
  - b) organy władzy publicznej albo podmioty posiadające osobowość prawną zatrudniające żołnierzy zasłużonych z tytułu wykonywania prac lub zadań na rzecz obronności państwa,
  - c) władze naczelne organizacji pozarządowych wykonujących działania o charakterze obronnym, edukacyjno-wychowawczym lub w zakresie bezpieczeństwa publicznego, w których działały lub działają te osoby,
  - d) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza rezerwy, trwającego ponad trzy miesiące, jeżeli żołnierz rezerwy nie jest zatrudniony lub zrzeszony w podmiotach, o których mowa w lit. b i c;
- 6) w przypadkach, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 5 i 6 ustawy:
- a) dowódca jednostki wojskowej, do której żołnierz posiada przydział mobilizacyjny lub w której pełnił okresową służbę wojskową, odbywał ćwiczenia wojskowe albo posiada nadany przydział kryzysowy,
  - b) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza rezerwy, trwającego ponad trzy miesiące;
- 7)<sup>13)</sup> w przypadkach, o których mowa w art. 76a ustawy, na stopnie wojskowe w korpusie oficerów, dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni czynną służbę wojskową.

1a.<sup>14)</sup> W szczególnie uzasadnionych przypadkach z wnioskiem o mianowanie sporządzonym na podstawie art. 76 ust. 8 pkt 3 i 4 ustawy może wystąpić szef komórki organizacyjnej Sztabu Generalnego Wojska Polskiego właściwej do spraw kadrowo-mobilizacyjnych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wniosek o mianowanie przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

3. Wniosek o mianowanie żołnierza rezerwy attaché obrony (wojskowy, morski, lotniczy) w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym przesyła do Wojskowego Komendanta Uzupełnień Warszawa-Śródmieście, który przesyła go do szefa komórki organizacyjnej Sztabu Generalnego Wojska Polskiego właściwego do spraw kadrowo-mobilizacyjnych, za pośrednictwem szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego.

<sup>13)</sup> Dodany przez § 1 pkt 8 lit. a tiret drugie rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

<sup>14)</sup> Dodany przez § 1 pkt 8 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.



4. Wniosek o mianowanie żołnierza rezerwy podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2–6, przesyłają do wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego, trwającego ponad trzy miesiące, który przesyła go do szefa komórki organizacyjnej Sztabu Generalnego Wojska Polskiego właściwego do spraw kadrowo-mobilizacyjnych, za pośrednictwem szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego.

5. Wniosek o mianowanie żołnierza rezerwy wojskowy komendant uzupełnień przesyła do szefa komórki organizacyjnej Sztabu Generalnego Wojska Polskiego właściwego do spraw kadrowo-mobilizacyjnych, za pośrednictwem szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego.

6. Szef komórki organizacyjnej Sztabu Generalnego Wojska Polskiego właściwej do spraw kadrowo-mobilizacyjnych po zaopiniowaniu wniosku przesyła go do dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

7. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr przesyła wniosek dotyczący żołnierza rezerwy, o którym mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy, do Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w celu wyrażenia opinii, a następnie przedstawia go Ministrowi Obrony Narodowej.

8. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy następuje odpowiednio decyzją przełożonego uprawnionego do mianowania na dany stopień wojskowy lub postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 25. 1. Organem właściwym do mianowania na stopnie wojskowe starszego szeregowego (starszego marynarza) i w korpusie podoficerskim jest Minister Obrony Narodowej.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 5 i 6 ustawy, organami właściwymi do mianowania na stopnie wojskowe starszego szeregowego (starszego marynarza) i w korpusie podoficerskim są:

- 1) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódca rodzaju Sił Zbrojnych (równorzędny), Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Dowódca Garnizonu Warszawa, dowódca dywizji, flotylli lub brygady niewchodzącej w skład dywizji, komendant uczelni wojskowej oraz dowódca zajmujący równorzędne lub wyższe stanowisko służbowe – do stopnia starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) włącznie w podległych jednostkach wojskowych, oraz szef wojewódzkiego sztabu wojskowego;
- 2) dowódca brygady wchodzącej w skład dywizji, dowódca pułku oraz dowódca zajmujący równorzędne stanowisko służbowe – do stopnia starszego sierżanta (starszego bosmana) włącznie w podległej jednostce wojskowej, oraz wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza rezerwy, trwającego ponad trzy miesiące.

## Rozdział 6

### **Mianowanie żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny**

§ 26. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny organami właściwymi do mianowania na wyższy stopień wojskowy żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową są organy, o których mowa w art. 76 ust. 7 pkt 1 i 2 ustawy, oraz:

- 1) Minister Obrony Narodowej lub Naczelną Dowódca Sił Zbrojnych – do stopnia pułkownika (komandora) włącznie;
- 2) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódca rodzaju Sił Zbrojnych (równorzędny), Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szef Służby Wywiadu Wojskowego, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Dowódca Garnizonu Warszawa, dowódca dywizji, flotylli lub brygady niewchodzącej w skład dywizji, komendant wyższej szkoły oficerskiej oraz dowódca zajmujący równorzędne lub wyższe stanowisko służbowe – do stopnia starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) włącznie w podległych jednostkach wojskowych, oraz szef wojewódzkiego sztabu wojskowego;
- 3) dowódca brygady wchodzącej w skład dywizji, dowódca pułku oraz dowódca zajmujący równorzędne stanowisko służbowe – do stopnia starszego sierżanta (starszego bosmana) włącznie w podległej jednostce wojskowej, oraz wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza rezerwy, trwającego ponad trzy miesiące;
- 4) dowódca jednostki wojskowej, oddziału lub pododdziału zajmujący stanowisko służbowe od szczebla co najmniej dowódcy kompanii (równorzędny) – do stopnia kaprala (mata) włącznie w podległej jednostce wojskowej, oddziale lub pododdziale.

§ 27. 1. Z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy występuje:

- 1) na stopień starszego szeregowego (starszego marynarza) oraz stopnie w korpusie podoficerów – przełożony żołnierza zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy kompanii oraz wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza, trwającego ponad trzy miesiące;
- 2) na stopień wojskowy w korpusie oficerów:
  - a) dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni czynną służbę wojskową,
  - b) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza, trwającego ponad trzy miesiące.

2. Wniosek o mianowanie, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

3. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy następuje decyzją przełożonego uprawnionego do mianowania na dany stopień wojskowy.

§ 28. 1. Warunkiem mianowania żołnierza na pierwszy stopień wojskowy w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny jest:

- 1) w korpusie podoficerów – posiadanie przez niego wykształcenia co najmniej na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej i zdanie egzaminu na podoficera;
- 2) w korpusie oficerskim – posiadanie przez niego wykształcenia wyższego i zdanie egzaminu na oficera.

2. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy może nastąpić w przypadku, gdy żołnierz spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) otrzymał pozytywną opinię służbową;
- 2) jest zdyscyplinowany;
- 3) posiada kwalifikacje wojskowe wymagane na danym stanowisku;
- 4) pełni czynną służbę wojskową przez okres co najmniej sześciu miesięcy, a od ostatniego mianowania upłynął co najmniej jeden rok.

3. Mianowanie może nastąpić na stopień wojskowy nie wyższy niż stopień etatowy zajmowanego stanowiska służbowego.

## Rozdział 7

### **Mianowanie żołnierzy pełniących służbę przygotowawczą**

§ 29. 1. Na zakończenie służby przygotowawczej komendant szkoły wojskowej lub ośrodka szkolenia, w którym żołnierz był szkolony na potrzeby korpusu oficerów albo podoficerów i zdał egzamin na:

- 1) oficera, mianuje na stopień kaprała (mata), z jednoczesnym przeznaczeniem żołnierza do mianowania na stopień oficerski, po odbyciu ćwiczeń wojskowych w wymiarze, o którym mowa w § 22;
- 2) podoficera, mianuje na stopień starszego szeregowego (starszego marynarza), z jednoczesnym przeznaczeniem żołnierza do mianowania na stopień podoficerski, po odbyciu ćwiczeń wojskowych w wymiarze, o którym mowa w § 20 ust. 2.

2. Egzamin, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest równoznaczny z egzaminem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Żołnierz pełniący służbę przygotowawczą w ramach kształcenia na potrzeby korpusu oficerów może być mianowany na stopień starszego szeregowego (starszego marynarza) przez komendanta szkoły wojskowej lub ośrodka szkolenia, nie wcześniej niż po upływie połowy okresu służby przygotowawczej, za uzyskiwanie pozytywnych wyników w szkoleniu i dyscyplinie.

§ 30. Do mianowania, o którym mowa w § 29, uprawniony jest komendant szkoły wojskowej (ośrodka szkolenia) zajmujący stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego co najmniej pułkownika (komandora), a w przypadku gdy stopień etatowy zajmowanego stanowiska służbowego jest niższy – jego przełożeni posiadający takie uprawnienia.

## Rozdział 8

**Mianowanie osób niepodlegających obowiązkowi czynnej służby wojskowej**

§ 31. Z wnioskiem o mianowanie na pierwszy oraz kolejny wyższy stopień wojskowy w korpusie oficerów osób, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy, występują:<sup>15)</sup>

- 1) attaché obrony (wojskowy, morski, lotniczy) w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym w stosunku do osób posiadających obywatelstwo polskie stale zamieszkujących za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego;
- 2) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających osoby, które brały udział w walkach o niepodległość państwa, wobec osób zrzeszonych w tych stowarzyszeniach;
- 3) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających osoby mające szczególne zasługi z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego osoby, trwającego ponad trzy miesiące, jeżeli osoba ta nie jest zrzeszona w podmiotach, o których mowa w pkt 2 i 3.

§ 32. Z wnioskiem o mianowanie na kolejny wyższy stopień wojskowy osób, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 3 i 4 ustawy, występują:

- 1) attaché obrony (wojskowy, morski, lotniczy) w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym w stosunku do osób posiadających obywatelstwo polskie stale zamieszkujących za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego;
- 2) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających osoby, które brały udział w misjach pokojowych, wobec osób zrzeszonych w tych stowarzyszeniach;
- 3) organy władzy publicznej albo podmioty posiadające osobowość prawną, zatrudniające osoby mające zasługi w pracach lub zadaniach na rzecz obronności państwa;
- 4) władze naczelne organizacji pozarządowych wykonujących działania o charakterze obronnym, edukacyjno-wychowawczym lub w zakresie bezpieczeństwa publicznego, w których działały lub działają te osoby;
- 5) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego osoby, trwającego ponad trzy miesiące, jeżeli osoba ta nie jest zatrudniona lub zrzeszona w podmiotach, o których mowa w pkt 2–4.

§ 33. Attaché obrony (wojskowy, morski, lotniczy) w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym przesyła wnioski o mianowanie na wyższy stopień wojskowy osób, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1–4 ustawy, do Wojskowego Komendanta Uzupełnień Warszawa-Śródmieście, który przesyła je do dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

§ 34. Stowarzyszenia oraz organizacje, o których mowa w § 31 pkt 2 i 3 oraz § 32 pkt 2–4, przesyłają wnioski o mianowanie na wyższy stopień wojskowy do dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

§ 35. Wojskowy komendant uzupełnień wnioski o mianowanie przesyła do dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

§ 36. 1.<sup>16)</sup> Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej projekt wniosku do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o mianowanie osób, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy, na pierwszy stopień oficerski podporucznika (podporucznika marynarki) lub na stopnie oficerskie generałów (admirałów) osób, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1–4 ustawy.

2. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr przed przedstawieniem wniosku dotyczącego osób, o którym mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy, przesyła ten wniosek do Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w celu wyrażenia opinii.

3. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej projekt decyzji o mianowaniu na wyższy stopień wojskowy inny niż określony w ust. 1 osób, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1–4 ustawy.

<sup>15)</sup> Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 9 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

<sup>16)</sup> W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 10 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

## Rozdział 9

**Mianowanie pośmiertne żołnierzy i osób niepodlegających obowiązkowi służby wojskowej<sup>17)</sup>**

§ 37.<sup>18)</sup> 1. Z wnioskiem o mianowanie pośmiertne na wyższy stopień wojskowy żołnierza w razie jego śmierci w czynnej służbie wojskowej, mającej związek z tą służbą, może wystąpić:

- 1) dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił czynną służbę wojskową;
- 2) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego żołnierza, trwającego ponad trzy miesiące, w dniu śmierci żołnierza.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, z wnioskiem o mianowanie może wystąpić również Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego lub dowódca rodzaju Sił Zbrojnych (równorzędny).

3. Z wnioskiem o mianowanie pośmiertne na wyższy stopień wojskowy żołnierza, za zasługi, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1 lub 2 ustawy, mogą wystąpić:

- 1) attaché obrony (wojskowy, morski, lotniczy) w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym w stosunku do żołnierzy lub osób niepodlegających obowiązkowi służby wojskowej, którzy posiadali obywatelstwo polskie i stale zamieszkiwali za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego;
- 2) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających żołnierzy lub osoby niepodlegające obowiązkowi służby wojskowej, którzy brali udział w walkach o niepodległość państwa polskiego lub którzy mają szczególne zasługi z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej, wobec żołnierzy i osób, którzy byli zrzeszeni w tych stowarzyszeniach;
- 3) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce ostatniego pobytu stałego, jeżeli żołnierz lub osoba niepodlegająca obowiązkowi służby wojskowej nie byli zrzeszeni w podmiocie, o którym mowa w pkt 2;
- 4) w szczególnie uzasadnionych przypadkach Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

4. Organ występujący z wnioskiem o mianowanie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, kieruje go do dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

5. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr przed przedstawieniem wniosku dotyczącego osób, o których mowa w art. 76 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy, przesyła ten wniosek do Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w celu wyrażenia opinii z wyłączeniem przypadków, o których mowa w ust. 3 pkt 4.

6. Wnioski o mianowanie, o których mowa w ust. 1 i 3, przedstawia się Ministrowi Obrony Narodowej, a w przypadku wniosków na pierwszy stopień oficerski (podporucznika) oraz na stopnie oficerskie generałów i admirałów – Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Mianowanie następuje odpowiednio decyzją Ministra Obrony Narodowej lub postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

## Rozdział 10

**Przepisy przejściowe i końcowe**

§ 38. Żołnierze nadterminowej zasadniczej służby wojskowej, jeżeli nie zawarli kontraktu na pełnienie służby kontraktowej, mianowani są z uwzględnieniem przepisów obowiązujących w dniu 31 grudnia 2009 r.

§ 39. (uchylony).<sup>19)</sup>

§ 40. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 kwietnia 2009 r. w sprawie mianowania na stopnie wojskowe (Dz. U. Nr 65, poz. 548).

§ 41. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia<sup>20)</sup>.

<sup>17)</sup> Tytuł w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 11 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

<sup>18)</sup> W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 12 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

<sup>19)</sup> Przez § 1 pkt 13 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.

<sup>20)</sup> Rozporządzenie zostało ogłoszone w dniu 21 maja 2010 r.

Załączniki do rozporządzenia Ministra Obrony  
Narodowej z dnia 30 kwietnia 2010 r.

**Załącznik nr 1***WZÓR***WNIOSEK****O MIANOWANIE NA .....<sup>1)</sup>**

Na podstawie .....<sup>2)</sup> ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 461, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, wnoszę o mianowanie żołnierza:

1. Posiadany stopień wojskowy, numer oraz data postanowienia lub decyzji o mianowaniu  
.....
2. Imię ..... Nazwisko .....
3. Imię ojca .....
4. Data i miejsce urodzenia .....
5. Numer PESEL .....
6. Wykształcenie (należy podać dokładną nazwę szkoły oraz rok jej ukończenia, posiadany tytuł zawodowy, stopień lub tytuł naukowy) .....
7. Informacje dodatkowe<sup>3)</sup> .....

Uzasadnienie wniosku<sup>4)</sup> .....

.....

.....

.....

<sup>1)</sup> Wskazać odpowiednio: pierwszy stopień oficerski (podporucznika), stopień oficerski generała, stopień oficerski admirała, stopień wojskowy Marszałka Polski.

<sup>2)</sup> Wskazać podstawę prawną mianowania.

<sup>3)</sup> W przypadku wniosku o mianowanie na podstawie:

- 1) art. 76 ust. 4 i 9 pkt 2 ustawy (dotyczy żołnierzy mianowanych na pierwszy stopień oficerski podlegających powszechnemu obowiązkowi obrony) – należy wskazać również korpus osobowy i datę egzaminu na oficera;
- 2) art. 76 ust. 4 i 8 ustawy – należy wskazać przyczynę (podstawę) niepodlegania obowiązkowi służby wojskowej lub okres służby wojskowej i datę przeniesienia do rezerwy, a ponadto w przypadku wniosku o mianowanie na podstawie art. 76 ust. 8:
  - a) pkt 1 ustawy – należy wskazać informacje o udziale w walkach o niepodległość państwa (okres i miejsce),
  - b) pkt 2 ustawy – należy wskazać zasługi z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej,
  - c) pkt 3 ustawy – należy wskazać informacje o udziale w misjach i operacjach poza granicami państwa (okres i miejsce),
  - d) pkt 4 ustawy – należy wskazać informacje o wykonywaniu prac lub zadań na rzecz obronności państwa, w tym:
    - pkt 4 lit. a ustawy – informacje o wykonywaniu w organizacjach pozarządowych działań o charakterze obronnym, edukacyjno-wychowawczym lub w zakresie bezpieczeństwa publicznego (należy podać dokładny charakter działań),
    - pkt 4 lit. b ustawy – informacje o wykonywaniu zadań związanych z obronnością państwa w ramach zatrudnienia w organach władzy publicznej albo w podmiotach posiadających osobowość prawną (miejsce pracy oraz zajmowane stanowisko),
    - pkt 4 lit. c ustawy – należy wskazać pracowniczy przydział mobilizacyjny lub przydział organizacyjno-mobilizacyjny,
  - e) pkt 5 ustawy – należy wskazać przydział mobilizacyjny oraz okresy odbytych ćwiczeń wojskowych/okresowej służby wojskowej,
  - f) pkt 6 ustawy – należy wskazać zawód, korpus osobowy/grupę osobową;
- 3) art. 76 ust. 4 i 13 ustawy – należy wskazać również nazwę/numer jednostki wojskowej (nazwę instytucji cywilnej), w której żołnierz pełnił czynną służbę wojskową, datę śmierci oraz numer i datę orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej o związku śmierci żołnierza z pełnieniem czynnej służby wojskowej;
- 4) art. 76 ust. 4 (dotyczy generałów i admirałów w służbie czynnej) albo ust. 4 i 7 pkt 2 ustawy – należy wskazać również datę powołania do czynnej służby wojskowej/okres pełnienia służby wojskowej, posiadane odznaczenia krajowe/zagraniczne oraz rok ich otrzymania, nazwę zajmowanego stanowiska służbowego, stopień etatowy, numer i datę decyzji o wyznaczeniu na to stanowisko, stopień etatowy;
- 5) art. 76 ust. 6 ustawy – należy wskazać również datę powołania do czynnej służby wojskowej/okres pełnienia służby wojskowej oraz odznaczenia krajowe/zagraniczne oraz daty ich otrzymania.

<sup>4)</sup> W uzasadnieniu wniosku o mianowanie należy wskazać informacje uzasadniające mianowanie.

## WZÓR

.....  
(pieczęć podłużna organu sporządzającego wniosek)

**WNIOSEK O MIANOWANIE  
NA STOPIEŃ WOJSKOWY .....<sup>1)</sup>**

.....  
(pełna nazwa korpusu osobowego, nr posiadanej specjalności wojskowej)

Na podstawie .....<sup>2)</sup> ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 461, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, wnoszę o mianowanie żołnierza:

1. Nazwisko: .....
2. Imię (imiona): .....
3. Imię ojca: .....
4. Numer PESEL: .....
5. Nazwa stowarzyszenia:<sup>3)</sup> .....
6. Miejsce pracy oraz zajmowane stanowisko:  
.....
7. WKU właściwe dla miejsca zamieszkania oraz adres do korespondencji:  
.....
8. Posiadany stopień wojskowy (nr i data postanowienia (decyzji), nazwa organu wydającego, tytuł mianowania):  
.....
9. Okresy odbywania służby przygotowawczej, ćwiczeń wojskowych oraz okresowej służby wojskowej w posiadanym stopniu wojskowym (dokładna data i miejsce oraz łączna liczba dni, nr i data rozkazu):<sup>4)</sup>  
.....

**UZASADNIENIE WNIOSKU O MIANOWANIE<sup>5)</sup>**

.....  
.....  
.....  
.....

mp.  
(pieczęć urzędowa)

.....  
(miejsce i data sporządzenia wniosku)

.....  
(imię, nazwisko, stanowisko służbowe, podpis)

<sup>21)</sup> W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 14 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 2.



**WYPEŁNIA ORGAN WOJSKOWY**

10. Wykształcenie – wykonywany zawód (nazwa szkoły/uczelni, data jej ukończenia, staż pracy w zawodzie):  
.....  
.....
11. Tytuły i stopnie naukowe i zawodowe:  
.....
12. Stopień etatowy i nazwa stanowiska, na które żołnierz rezerwy posiada przydział mobilizacyjny lub przewiduje się nadanie mu takiego przydziału (wraz z pełną nazwą jednostki wojskowej). Nazwa stanowiska, na które żołnierz rezerwy posiada pracowniczy przydział mobilizacyjny, przydział organizacyjno-mobilizacyjny, lub nazwa stanowiska, na które przewiduje się nadanie takiego przydziału (wraz z pełną nazwą jednostki organizacyjnej):<sup>4)</sup>  
.....
13. Stopień etatowy i nazwa stanowiska, na które żołnierz rezerwy posiada przydział kryzysowy (wraz z pełną nazwą jednostki wojskowej):<sup>4), 6)</sup>  
.....
14. Wyszkolenie wojskowe (jakie, gdzie i kiedy ukończył):  
.....  
.....
15. Ocena ogólna z egzaminu na oficera lub podoficera (data złożenia egzaminu):<sup>4)</sup>  
.....
16. Znajomość języków obcych (jakie, poziom znajomości):  
.....
17. Kategoria zdolności do czynnej służby wojskowej (data orzeczenia):  
.....

**OPINIA ORGANÓW WOJSKOWYCH<sup>7)</sup>**

.....  
.....  
.....  
.....

mp.  
(pieczęć urzędowa)

.....  
(miejsce i data sporządzenia opinii)

.....  
(stopień wojskowy, imię, nazwisko, stanowisko służbowe, podpis)

<sup>1)</sup> Wskazać stopień wojskowy, zgodnie z art. 74 ustawy.

<sup>2)</sup> Wskazać podstawę prawną mianowania.

<sup>3)</sup> Wypełnia się, jeżeli wniosek dotyczy mianowania, w przypadku określonym w art. 76 ust. 8 pkt 1–4 ustawy.

<sup>4)</sup> Wypełnia się, jeżeli wniosek dotyczy mianowania żołnierza rezerwy, w przypadku określonym w art. 76 ust. 8 pkt 5 i 6 ustawy.

<sup>5)</sup> W przypadku wniosku o mianowanie sporządzonego wobec osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej, w wieku do 60 lat, dodatkowo podać informację dotyczącą kategorii zdolności do czynnej służby wojskowej. Jednocześnie, w przypadku osób niepodlegających obowiązkowi służby wojskowej, organ wnioskujący zobligowany jest do jednoznacznego stwierdzenia poparcia lub braku poparcia wniosku.

<sup>6)</sup> Wypełnia się tylko dla żołnierzy rezerwy, którzy posiadają nadany przydział kryzysowy.

<sup>7)</sup> Organ wojskowy, w przypadku opiniowania wniosku sporządzonego na podstawie art. 76 ust. 8 pkt 1–4 ustawy, zobligowany jest do jednoznacznego stwierdzenia poparcia lub braku poparcia wniosku.